

Antidogma - Az amerikai háborúk ára és eredménye I. rész

2014 április 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Miután az északi államok minden id?k egyik legkegyetlenebb polgárháborúja (1861–65) során vérbe fojtották a déliek önállósodási törekvéseit, {...}

{...} az amerikai társadalom látszólag egy emberként esküdött fel az „amerikai álom” kimérájára, vagyis a növekv? jólét és egyenl?ség, valamint a kapitalizmus keretei között fejl?d? helyi demokrácia megvalósításának opciójára.

Elvégre Isten amerikai volt, és támogatta a dollárt, ahogyan ez utóbbi maga proklamálja. Még az 1929-es Nagy Pangás brutális ébreszt?je sem tudta megtörni ezt az illúziót, mert Roosevelt New Dealje az óriási közmunkaprogramot és a szubvenciós politikát sikeresen kombinálta a világháborúba való belépéssel. Az oly gyakran hozsannázott „american dream” kommunikációs sikere magyarázza azt is, hogy a fékevesztett t?kés kizsákmányolás ellenére amerikai földön sohasem létezett er?s szociális baloldal.

Csak jóval a második világháború után kezdett szétporladni az amerikai osztályegység ideálja, el?bb a néger polgárjogi aktivizmus harcaival, majd a vietnami háború elleni tömegmozgalommal. (Ezek együttes hatásának távoli és eltorzult visszhangja egy karrierista mulatt elnökké választása, aki Hawaii szigetén született öt hónappal egy texasi fehér n? és egy kenyai néger férfi házasságkötése után, akik az orosz nyelv tanulása közben találtak egymásra.)

Így született meg mára az ún. teaparti-mozgalom, a republikánus párt individualista és libertárius jobbszárnya, amely elutasít mindent, aminek bármi köze is van a társadalmi szolidaritáshoz, ösztönös reakcióként a bürokratikus etatizmus elhatalmasodására éppúgy, mint az amerikai imperializmus meggyöngülésére. Ez utóbbi tény viszont hideg zuhanyként hat megrögzött hiedelmükre, miszerint az amerikai nép Jahve választottja. (Ez az ideológiai infantilizmus nyilvánul meg a vallási fundamentalizmusok amerikai földön tapasztalható térnyerésében is, amelyek troglodita hívei elvetik a törzsfejl?dés darwini elméletét, és mivel szellemi horizontjuk nem terjed túl a Bibián, tipikus hominis unius libriként állítják, hogy a dinoszauruszok hétezer éve éltek.)

A jelenlegi válság abszolút újdonságát az jelenti, hogy rettenetes és – hosszú távon legalábbis – valószín?leg

végzetes csapást mért az Egyesült Államok nemzetközi befolyására, amely ugyan egy-két évtizedig még minden bizonnyal a világ vezet? katonai és gazdasági hatalma marad, a világcsend?r szerepét azonban anyagiak híján már egyre kevésbé játszhatja. A Financial Times két évtizedes társadalmi hanyatlás perspektívájáról beszél, a The Economist egy évtizedesr?l, persze csak ha az alávetett osztályok továbbra is hagyják magukat passzívan eltaposni. Mindazonáltal az elaggott jenki imperializmus kétszeres fenyegetést jelent: egyrészt azért, mert az immár elkerülhetetlen vesztét érezve újabb háborús kalandokba bocsátkozhat, ily módon az egész világ biztonságát kockáztatva, másrészt pedig azért, mert agyaglábakon álló spekulatív fináncgazdasága akár már a közeljöv?ben összeomolhat, magával rántva a világ maradékát is a szakadékba.

Jelenleg az amerikai gazdaságot csak az ország központi bankja (Fed) által végrehajtott kincstárjegy-vásárlások tartják infúzión, amely révén havonta 85 milliárd dollárnyi „friss”, tehát fedezetlen Monopoly-pénz kerül forgalomba. Amikor Ben Shalom Bernanke (aki az utóbbi 8 évben a Fed élén állt) nemrég sejtetni engedte, hogy csökkenteni szándékozik a bankóprés fordulatszámát, a 10 éves futamidej? kincstárjegy kamatszintje azonnal megugrott, és tavaly szeptember 7-én megközelítette a 3 százalékot, megnehezítve és f?leg megdrágítva az amerikai kormány, a szövetségi államok és a települések hitelfelvételét, vagyis túlélését. A Merryll Lynch Bank egyik tanulmánya szerint ugyanis 3,5 százalék fölött a kötvénypiac, amely lehet?vé teszi a szövetségi államok és a vállalkozások finanszírozását, gyakorlatilag szétzilálódna.

Ezt a tendenciát csak meger?sítené egy esetleges közel-keleti konfliktus. Becslések szerint 5600 milliárd dollár amerikai államadósságot birtokolnak más államok (1300 milliárdot Kína, 130 milliárdot Oroszország). Márpedig ha ezek az országok meg akarják büntetni az Egyesült Államokat egy Szíria vagy Irán elleni agresszió miatt, egyszer?en beszüntetik az amerikai kincstárjegyek felvásárlását. Ez esetben viszont ez utóbbiak kamatszintje olyannyira megemelkedne, hogy az amerikai gazdaság összeomlását eredményezné. Mindez természetesen katasztrofális hatással lenne az ún. származékos termékek (derivátumok) piacára is, amelyek globális összegét a Nemzetközi Fizetések Bankja 441 000 milliárd dollárra teszi.

Immáron az is meger?sítést nyert, amit eddig is sejteni lehetett, hogy ti. az amerikai illetékesek – a GDP és a folyó fizetési mérlegadatok mellett – a munkanélküliségi rátát is módszeresen hamisítják. Egyébként tudják, hogy az amerikaiak hogyan tartják számon a munkanélkülieket? Mert náluk ismeretlen az európai országokban rendszeresített foglalkoztatási központ intézménye, amelyek hivatalosan regisztrálják és nyilvántartják a munkanélkülieket. Nos hát, az USA-ban a munkanélkülieket (egyébként éppúgy, mint azokat, akiknek még van munkájuk) felmérések, más szóval találompróbák révén tartják számon.

E célból a Népességnyilvántartó Hivatal (Census Bureau) minden hónapban lebonyolít 60 000 telefonhívást. Ahhoz, hogy számításba vegyék, a hihet? válaszok számának elvileg el kell érnie az összes válasz 90 százalékát. Mivel ilyen széles kör? mintavételr?l van szó, a felmérést minden további nélkül „tudományosnak” tekintik. Oké. De mi van akkor, ha az elfogadható válaszok száma nem éri el a 90 százalékot? Akkor nem teszik közzé az aktuális statisztikát? Már hogyne tennék. Ilyen esetekre való a fantázia. Az amerikai kérdez?biztosok (vagy inkább bizonytalanok) ilyenkor sem jönnek zavarba, egyszer?en a saját kútfejükre hagyatkozva kiegészítik a hiányos adatlapokat. Vagyis barkácsolnak. Persze szigorúan „tudományos” alapon, és mint az egyikük névtelenül nyilatkozva kikottyantotta: fels?bb utasítás alapján (New York Post, 2013. november 18.). n

(folytatjuk)

Gazdag István - demokrata.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló